

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 016964 13 U
Sarajevo, 28.09.2015. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Salčinović - Kuljanin, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije - Transparency International Bosne i Hercegovine“, Banja Luka, ulica Gajeva broj 2, koga zastupa *advokat* protiv tuženog Agencija za finansijske, informatičke i posredničke usluge (AFIP) d.d. Sarajevo, ulica Ložionička broj 3, radi poništenja rješenja broj: 01-3843/3 od 28.12.2012. godine, u predmetu zahtjeva za pristup informacijama, dana 28.09.2015.godine, donio je:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, rješenja Agencije za finansijske, informatičke i posredničke usluge (AFIP) d.d. Sarajevo broj: 01-3843/3 od 28.12.2012. godine i broj: 013843/2 od 13.12.2012. godine, se poništavaju i predmet vraća Agenciji za finansijske, informatičke i posredničke usluge (AFIP) d.d. Sarajevo, na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, bliže označenim u uvodu presude, odbacuje se kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja tužene broj: 013843/2 od 13.12.2012. godine, kojim se odobrava tužitelju, kao podnositelju zahtjeva, izdavanje podataka iz izvješća o finansijskom poslovanju za 2006. godinu Udruženja Ženski odbojkaški klub "Tuzla"; za izdavanje traženih podataka podnositelj zahtjeva je dužan na transakcijski račun tužene uplatiti naknadu u iznosu od 50,00 KM plus PDV u iznosu od 17%.

Tužbom od 30.01.2012. godine tužitelj je putem punomoćnika pokrenuo upravni spor osporavajući rješenje tuženog, jer je zaključak tuženog po pitanju uplate naknade za dostavu informacija pogrešan, prvenstveno iz razloga što prilikom rješavanja zahtjeva nije postupio u skladu sa članom 16. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH. U obrazloženju tužbe se navodi da se u Zakonu o slobodi pristupa informacijama F BiH pod javnim organom, pored organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, organa sudske vlasti, organa uprave, podrazumijevaju i pravna lica sa javnim ovlaštenjima koja su osnovana u skladu sa zakonom, kao i pravna lica koja su u vlasništvu ili pod kontrolom Federacije, kantona, općine ili grada ili nad čijim radom javni organ vrši kontrolu, te iz navedenog proizilazi da nije tačna konstatacija tuženog da se na

njega ne odnosi primjena Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, a nije sporno da tuženi u svom postupanju primjenjuje odredbe drugih zakona i odluka organa vlasti Federacije BiH, kao i internih akata, međutim pored ovih propisa, isti je dužan poštovati i primjenjivati i odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama. S obzirom da je tužitelj tražio dostavu kopije finansijskog izvještaja - godišnjeg izvještaja za 2006. godinu ŽOK "Tuzla", a ne vođenje računa ni obradu godišnjeg obračuna, u smislu tačke 2. i 3. Odluke o načinu finansiranja poslova koje će AFIP obavljati za potrebe korisnika, koja je objavljena u Službenim novinama F BiH broj: 74/04, tužitelj smatra da ovako određeni način uplate troškova umnožavanja nije u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama F BiH, čime se dovodi u pitanje i primjena člana 4. istog Zakona. U konkretnom slučaju tuženi prilikom rješavanja zahtjeva nije postupio u skladu sa članom 16. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, a Odluka o naknadama za uslugu AFIP d.d. Sarajevo na koju se tuženi poziva, predstavlja podzakonski akt koji u hijerarhiji pravnih propisa nikako ne može imati prednost u primjeni u odnosu na Zakon. Tuženi u osporenom rješenju smatra da nije javni organ u smislu člana 3. stav 1. tačka 2) Zakona o slobodi pristupa informacijama i da se na njega ne odnosi navedeni Zakon, a u rješenju od 13.12.2012. godine, kojim se tužitelju odobrava pristup traženim informacijama, u uvodu rješenja se upravo poziva na Zakon o slobodi pristupa informacijama, pa izgleda da za tuženog važe samo neke odredbe Zakona koje primjenjuje po svom nahodanju, dok odredbe vezane za troškove za tuženog nisu obavezujuće. Predlaže se da se tužba usvoji, poništi osporeno rješenje tuženog i naloži da tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama na način da se dostavi traženi podatak iz izvještaja o finansijskom poslovanju za 2006. godinu Udruženje Ženski odbojkaški klub "Tuzla", a eventualni troškovi umnožavanja obračunaju u skladu sa članom 16. Zakona o slobodi pristupa informacijama.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje u cjelosti kod osporenog rješenja, obzirom da je isto donijeto u skladu sa pozitivnim propisima, te nakon što je u cijelosti osporio tužbu, predložio je da sud donese presudu kojom će se tužba odbiti. U obrazloženju ovog odgovora na tužbu navodi se da je tuženi upisan u sudski registar čiji je osnivač Zavod za platni promet F BiH i koji pored taksativno nabrojanih poslova u skladu sa članom 3. Zakona o prestanku važenja Zakona o unutrašnjem platnom prometu („Službene novine F BiH“ broj: 56/04) obavlja i ostale poslove koje Vlada Federacije BiH i Parlament Federacije BiH ocijene da im trebaju pripasti, saglasno njihovim mogućnostima i osposobljenostima, a na osnovu ukazane potrebe; budući da se privredna društva ne finansiraju iz budžeta, niti putem dobrotvornih prihoda, već isključivo putem prihoda koja ista ostvare na osnovu svog rada, tako je Vlada Federacije BiH donijela Odluku o načinu finansiranja poslova koje će Agencija za pružanje finansijskih, informatičkih i posredničkih usluga d.d. Mostar i Agencija za pružanje finansijskih, informatičkih i posredničkih usluga d.d. Sarajevo, obavljati za potrebe korisnika („Službene novine F BiH“ broj: 74/04), kojom je propisala da će se finansiranje poslova Agencija vršiti naplatom naknade od korisnika, te da će cjenovnik tih usluga utvrditi Agencije, uz prethodnu saglasnost Federalnog ministarstva finansija. Ovakav način finansiranja agencija potvrđen je i Odlukom Vlade F BiH o načinu predaje i obrade računovodstvenih iskaza o uspješnosti poslovanja pravnih osoba

u F BiH, kojom je između ostalog utvrđeno da su Agencije FIP i AFIP dužne da zbirnu obradu podataka ustupe nadležnim organima i drugim korisnicima na njihov zahtjev i uz naknadu, te da će visinu naknade utvrditi organ upravljanja, uz prethodnu saglasnost Federalnog ministarstva finansija (tačka 7.). Pomenutim odlukama proširena je djelatnost Agencija u vidu ustupanja podataka iz finansijskih izvještaja pravnih lica uz naknadu, te su one u zakonskoj obavezi izvršavati sve dužnosti propisane aktima Vlade F BiH, pa shodno navedenim aktima Vlade F BiH, tužitelj spada u kategoriju obveznika plaćanja naknade za pristup podacima. Nadalje, postupanje na način kako je tužitelj predložio u tužbi kako u konkretnom slučaju, tako i u svim narednim slučajevima imalo bi dalekosežne posljedice, kako za tuženu Agenciju, federalne institucije, tako i za građane, jer bi dovelo do značajnog smanjenja prihoda Agencije zahvaljujući kojima posluje, što bi se negativno odrazilo na njegovo poslovanje i stvorila opasnost prestanka djelovanja ovog pravnog lica. Na kraju se napominje da tuženi ne dostavlja fotokopije finansijskih izvještaja pravnih lica, obzirom da se podaci iz tih izvještaja unose i obrađuju u AFIP-ovom programu za obradu i kontrolu podataka, te da dostavlja računovodstveno, matematički i logički obrađene i iskontrolisane izvještaje, koji se na zahtjev korisnika izvlače iz AFIP-ove baze računovodstvenih podataka, jer se jedino takvi izvještaji i podaci mogu smatrati validnim. Nakon što sud brižljivo razmotri sve navedene činjenice, ocijeni priložene dokaze, te uzme u obzir i činjenicu da je oblast računovodstva i revizije u Federaciji, kao i dostava podataka iz računovodstvenih iskaza posebna materija regulisana Zakonom o računovodstvu i reviziji u F BiH, Zakonom o prestanku važenja Zakona o unutrašnjem platnom prometu, te na temelju njega donesenih odgovarajućih podzakonskih akata, a ne kako to tužitelj navodi - Zakonom o slobodi pristupa informacijama u F BiH.

Zakonitost osporenog rješenja sud je cijenio u smislu odredbe člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj: 9/05) i odlučio je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Tužba je osnovana.

Prema razlozima osporenog rješenja od 28.12.2012. godine tuženi je odbacio kao neosnovanu žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja istog organa od 13.12.2012. godine, obzirom da Agencija AFIP d.d. Sarajevo nije u smislu odredaba člana 3. stav 1. tačka 2) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, javni organ, te u svom postupanju primjenjuje odredbe drugih zakona i odluka organa vlasti Federacije BiH, kao i internih akata kojima je uređena materija finansiranja njenog rada, Odluka Vlade Federacije BiH o načinu predaje i obrade računovodstvenih iskaza o uspješnosti poslovanja pravnih lica u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj: 74/04), kao i Odluka Nadzornog odbora Agencije AFIP d.d. Sarajevo o naknadama za usluge Agencije broj: 02-3792 od 30.12.2004. godine, a koja donesena uz prethodno pribavljenu saglasnost Vlade F BiH i Ministarstva finansija F BiH.

Ovaj sud cijeni prije svega da dispozitiv i dato obrazloženje osporenog rješenja (od 28.12.2012. godine) sadrži nedostatke koji sprječavaju ocjenu

njegove zakonitosti, imajući u vidu da je tuženi organ bio dužan postupati po odredbama Zakona o upravnom postupku („Službene novine F BiH“ broj: 2/98 i 48/99), posebno odredbama koje se odnose na rad i rješavanje organa po žalbi (član 231., 236.), te (eventualno) odbaciti rješenjem nedopuštenu, nepravovremenu ili od neovlaštene osobe izjavljenu žalbu, kada to predhodno utvrdi, a što nije u konkretnom slučaju.

Nadalje, kada se ima u vidu da je rješenje od 13.12.2012. godine, tuženi donio rješavajući po zahtjevu tužitelja (od 10.09.2009. godine) za dostavu kopije finansijskog izvještaja - godišnjeg izvještaja za 2006. godinu, koji je Udruženje Ženski odbojkaški klub “Tuzla” predalo tuženom AFIP-u, a ne za vođenje računa, ni obradu godišnjeg obračuna, to je po mišljenju suda traženje naplate za ovu vrstu usluga od strane tužene Agencije u suprotnosti sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u F BiH („Službene novine F BiH“ broj: 32/01 i 48/11), koji, kao *lex specialis*, mora imati prednost u primjeni nad svim drugim zakonima, a pogotovo podzakonskim aktima.

Tuženi se i u uvodu (prvostepenog) rješenja od 13.12.2012. godine, kojim tužitelju odobrava pristup traženim informacijama, poziva na Zakon o slobodi pristupa informacijama, kojim se u članu 3. stav 1. tačka 2. Zakona, pod javnim organom, pored organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, organa sudske vlasti, organa uprave, podrazumijevaju i pravna lica sa javnim ovlaštenjima koja su osnovana u skladu sa zakonom, kao i pravna lica koja su u vlasništvu ili pod kontrolom Federacije, kantona, općine ili grada ili nad čijim radom javni organ vrši kontrolu. Zakonom o prestanku važenja Zakona o unutrašnjem platnom prometu, propisano je da su poslovi Zavoda za platni promet FBiH preneseni u nadležnost (tuženog) AFIP d.d. Sarajevo i AFIP d.d. Mostar, Agencijama koje su dionička društva sa 100% državnim kapitalom, a čiji je osnivač Zavod.

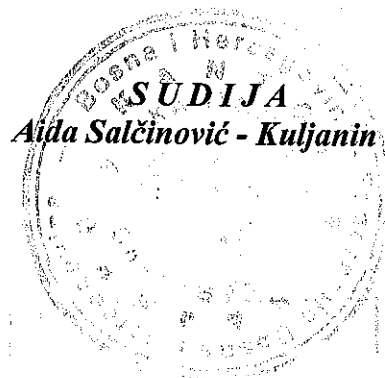
Imajući u vidu navedeno i odredbe Zakona, proizilazi da nije tačna konstatacija tuženog da se na njega ne odnosi primjena Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, a nije sporno da tuženi u svom postupanju primjenjuje odredbe drugih zakona i odluka organa vlasti Federacije BiH, kao i internih akata.

Zaključak tuženog organa po pitanju uplate naknade za dostavu informacija pogrešan je prvenstveno iz razloga što prilikom rješavanja zahtjeva nije postupljeno u skladu sa članom 16. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH (u kome se navodi da javni organ ne naplaćuje naknadu ili pristojbu za podnesene zahtjeve, rješenja ili obavještenja u smislu ovog Zakona; cijena se određuje samo za troškove umnožavanja, a utvrđuje se u skladu sa uputstvom, koju u smislu ovog zakona, donosi Federalni ministar pravde), obzirom da je tužitelj zahtjevom tražio dostavu kopije finansijskog godišnjeg izvještaja..., koji je Udruženje Ženski odbojkaški klub “Tuzla”, predalo tuženom AFIP-u, a ne vođenje računa, ni obradu godišnjeg obračuna. U konkretnom slučaju tuženi organ je rješenjem od 13.12.2012. godine odobrio pristup informaciji, ali umjesto da dostavi traženu informaciju tužitelju, kao podnositelju zahtjeva, kao uslov tražio je da uplati naknadu, te sud cijeni da ovako određen način izdavanja traženih

podataka nije u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u F BiH, čime je dovedena u pitanje i primjena člana 4. istog Zakona, kojim je propisano da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije.

Kako je tuženi organ kao donosilac osporenih akata - rješenja od 13.12.2012. godine i 28.12.2012. godine postupao protivno navedenim odredbama Zakona o upravnom postupku i prilikom rješavanja zahtjeva tužitelja nije postupio u skladu sa navedenim i članom 16. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, sud nije mogao prihvatiti kako osporeno, tako i prvostepeno rješenje, kao pravilne i zakonite. te je iz ovih razloga primjenom člana 36. stav 1. i 2., u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnom postupku, odlučeno kao u izreci presude.

U ponovnom postupku tuženi organ će postupiti u smislu navedenog, provešće postupak u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, upotpuniti činjenično utvrđenje ove upravne stvari, a potom će primjenom odgovarajućih odredaba materijalnog prava ponovo odlučiti o zahtjevu tužitelja i za svoju odluku dati potpune razloge.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.